

Παλαιοχαλιᾶς, ἀντὶ τοῦ Π. Μπαρλᾶ τὸν ὁποῖον ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διορίσωμεν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Τὸν Γεώργ. Ν. Ἀντωνάδου σταθμάρχην Γλώσσης μεταθέτομεν εἰς Ἀγίαν Ἄνναν, ἀντὶ τοῦ Κ. Δήμου ἀπολυομένου τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸν Νικόλαον Δροσούλη διορίζομεν σταθμάρχην Γλώσσης, ἀντὶ τοῦ Γ. Ἀντωνάδου.

Τὸν Φ. Ἀμπελικόπουλον πρῶτον βοηθὸν τοῦ ὑποτελωνεῖου Ἄνδρου, διορίζομεν βοηθὸν εἰς τὸ αὐτὸ τελωνεῖον, ἀντὶ τοῦ Δ. Ἐλευθεριάδου ἀπολυομένου τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸν Γεώργιον Μπουκοβάλην διορίζομεν ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνεῖου Ἀνατολικοῦ, ἀντὶ τοῦ Εὐαγγέλου Λαϊδαδά, τὸν ὁποῖον ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διορίσωμεν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Τὸν Ι. Κ. Τσαντζάλην ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνεῖου Αἰγίνης διορίζομεν σταθμάρχην εἰς Μέγαρο, ἀντὶ τοῦ Α. Παρασκευοπούλου ἀπολυομένου τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸν Εὐστράτιον Παπάγον διορίζομεν ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνεῖου Αἰγίνης, ἀντὶ τοῦ Τσαντζάλη.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Ἀπριλίου 1844.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Ὑπουργὸς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

Πρὸς τὰς Διοικητικὰς τοῦ Κράτους ἀρχάς,
περὶ τῶν σχέσεων τῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ περὶ τοῦ
τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων τῶν ἐν γένει.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ.

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς τοῦ Κράτους.

Κύριε Διοικητά!

Ἡ σπουδαιότης τῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα διεπιστεύθη πρὸ μικροῦ εἰς ἐμὲ ἢ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἡ συναίσθησις τῆς εὐθύνης, τὴν ὁποῖαν ἀνέλαβα ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἔθνους μετ' ὑποχρεοῦσι ν' ἀπευθύνω εἰς ὑμᾶς παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῶν σχέσεων σας μετ' ὁποῖον διευθύνω Ὑπουργεῖον, καὶ ἰδίως περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων σας ἐν γένει. Θέλω δὲ σᾶς ὁμιλῆσαι μετ' ἐκείνην τὴν εἰλικρίνειαν καὶ παρρησίαν, αἵτινες ἀρμόζουσι πρὸ πάντων εἰς τὸ νῦν εἶδος τοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον θέλει κυβερνήσῃ τοῦ λοιποῦ τὴν Ἑλλάδα, καὶ αἱ ὁποῖαι μόναι εἶναι ἱκαναὶ νὰ γεννήσωσι καὶ διατηρήσωσι τὴν μεταξύ τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας καὶ τῶν ὑπαλλήλων ἀρχῶν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην, τὴν πόσον ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἐνότητα καὶ τὴν ἰσχύον τῆς διοικητικῆς ἐνεργείας.

Διὰ νὰ ἐκτελέσητε ἐπαξίως τὰ καθήκοντά σας, εἶναι ἀνάγκη νὰ κατανοήσητε πρῶτον τὴν θέσιν σας καὶ τὴν ἐντολήν σας, καὶ κατὰ τοῦτο συντελεῖν τὰ μέγιστα ὃ ἐξῆς στοχασμὸς, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχητε πάντοτε εἰς τὴν μνήμην σας παρόντα, ὅτι ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις, ἐπισήσασα τὴν ἐκλογὴν τῆς εἰς ὑμᾶς, ἀνέθεσεν εἰς τὴν σύνεσίν σας ἀφ' ἐνὸς τὴν διεξαγωγὴν σπουδαιωτάτων ἀντικειμένων τῆς ἐσωτερικῆς Διοικήσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν εὐτυχίαν τῶν πολιτῶν. Ἀλλ' ὅσον μεγαλητέρα ὑπῆρξεν ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐμπιστοσύνη, πόσον μεγαλητέρον χορηγεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαιτῇ παρ' ὑμῶν πίσιν καὶ ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν σας, ἀνευ τῶν ὁποίων καὶ οἱ καλῆτεροι νόμοι καὶ οἱ ἀγαθότεροι σκοποὶ ἀποβαλνύουσιν ἄκαρποι.

Αἱ μετὰ τὴν σύστασιν τοῦ Βασιλείου ἀναρρῶσαι ἀνάγκαι, τὰ ἐκτοτε δημιουργηθέντα νῦν συμπερόντα ἔδωκαν βαθμὸν, ὃ γνωρίζετε, ὑπαρξὶν εἰς πολλοὺς νέους νόμους καὶ διατάγματα τῶν ὁποίων αἱ διατάξεις ἠῤῥῃσαν τὰ καθήκοντα καὶ τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῶν Διοικητικῶν Ἀρχῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ὑπηρεσία σήμερον δὲν δύναται νὰ προσδεύσῃ εἰμὴ διὰ πλειοτέρας τάξεως καὶ ταχύτητος κατὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεων. Ἡ ἐκδοσις καὶ ἄλλων νόμων, τὴν ὁποῖαν δύναται νὰ προκαλέσῃ τὰ συμπερόντα τοῦ Κράτους, ἡ ἀναπόφευκτος ἀνάγκη τοῦ ἐλάττωσι βαθμὸν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες ἐκτελεστὴν ἀκριβοτέραν καὶ πληρετέραν, θέλουν ἐπαυξήσῃ βεβαίως ἐτι μᾶλλον τὰ χρέη τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὰ ἰδικά σας, καὶ ζητοῦσιν ἐπιμόνως τὸ νὰ συναυξήσωμεν καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀγρυπνίαν καὶ δραστηριότητά μας, ἀφιερῶντες εἰς τὴν μελέτην καὶ προαγωγὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων τὰς σκέψεις καὶ τὸν καιρὸν μας.

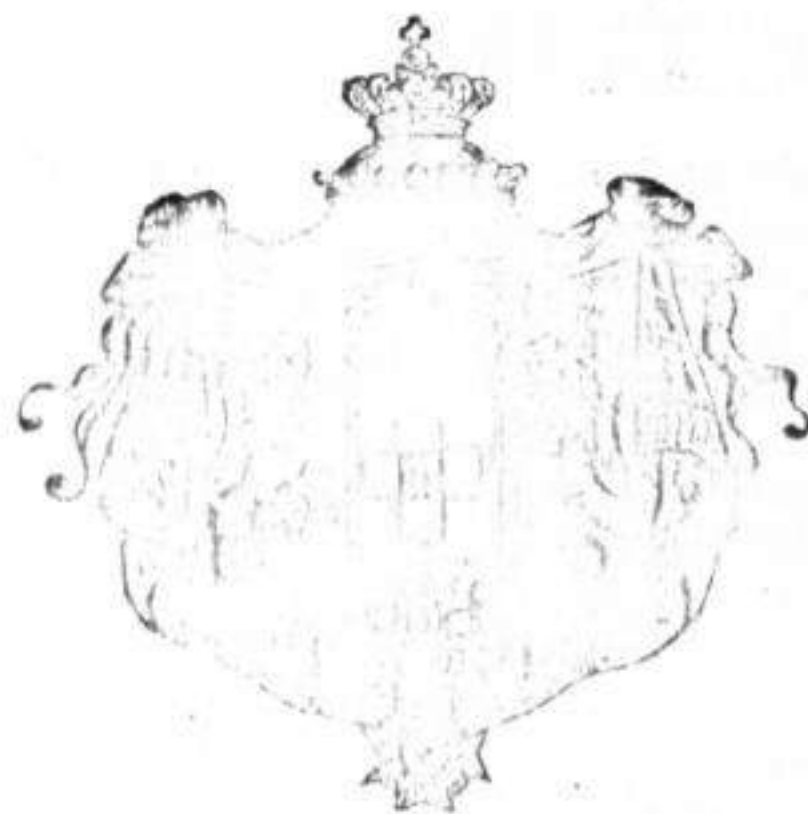
Αἱ διοικήσεις εἶναι τὰ κυριώτερα ὄργανα διὰ τῶν ὁποίων πραγματοποιοῦνται αἱ περὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς γενικῆς εὐδαιμονίας ἀποράσεις τῆς ἐξουσίας. Ἰδοὺ διατὶ ἀπαιτῶ τὴν εἰλικρίνειαν καὶ ἐντονον σύμπραξίν σας καὶ δὲν ἀμφισβῶνῶ ὅτι τὰ φῶτα, ἡ ἀφοσίωσις καὶ ἡ προθυμία σας θέλουσιν εὐκολύνει τὸν μέγα ἀγῶνα τὸν ὁποῖον ἀνεδέχθημεν, διὰ νὰ ἐφαρμόσωμεν καὶ καταστήσωμεν καρποφόρους τοὺς Συνταγματικοὺς Θεσμούς.

Τὸ πρῶτιστον καθήκον σας εἶναι ἡ ἐννομος ἐνέργεια τῆς ἀνατεθείσης εἰς ὑμᾶς ἐξουσίας ὡς πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πᾶσι νὰ ἐπιστήσητε τὴν προσοχήν σας εἰς τὴν ἀρμοδιότητά σας. Ἀναγινώσκοντες μετ' ἐπιστάσεως τοὺς Νόμους καὶ τὰ Διατάγματα, θέλετε κατανοήσαι ὅτι ἐν γένει δὲν ἀνέτεθῃ εἰς ὑμᾶς εἰμὴ μόνον μέρος τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, ἤγουν ἐξουσία καθαρῶς διοικητικῆ, καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν ἔχετε κἀνὲν καθήκον νομοθετικὸν ἢ καθαρῶς δικαστικόν. Ὁ νομοθέτης ἔθεσεν ὡς δέξι θεμελιώδη τοῦ κυβερνητικοῦ ὀργανισμοῦ τὴν ἀξιόλογον ἀρχὴν τῆς διαιρέσεως τῶν δημοσίων ἐξουσιῶν, καὶ ἐφρόντισε νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτὴν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶναι ἡ τάξις, ἡ ζωὴ τῆς κυβερνήσεως, εἶναι ἐγγύησις ἰσχυρὰ τῆς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν. Σεβασθῆτε αὐτὴν, διότι ἀπ' αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἡ τακτικὴ καὶ εὐρύθυμος κίνησις ὅλων τῶν τροχῶν τῆς διοικητικῆς μηχανῆς ἢ παρῆμκροτέρα προσβολὴ εἶναι ἱκανὴ νὰ βάλῃ εἰς σύγκρουσιν τὴν ἐξουσίαν, νὰ συγχύσῃ τὰ καθήκοντα τῶν ἀρχῶν καὶ νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν κυβερνητικὴν δύναμιν, ἥτις διατηρεῖται καὶ κραταίωται διὰ μόνης τῆς εὐτάκτου ἐνεργείας τῶν ὀργάνων τῆς.

Ἡ νομοθεσία μας ἀνεγνώρισε καὶ ἄλλην τινὰ ἐξουσίαν, ἀντὶ ἀρτήτων, καὶ τρόπον τινὰ φέρουσιν χαρακτηριστὰ καὶ τὴν ἰδιωτικῆς ἐξουσίας, ἐννοῶ τὴν δημοτικὴν ὡς πρὸς αὐτὴν ὃ ἔχετε εἰμὴ δικαίωμα ἐπιβλέψεως. Ὁ Νόμος μὴ θελήσας νὰ σᾶς χορηγήσῃ τὴν διοίκησιν τῶν δήμων, σᾶς ἤρνήθη τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ἐνεργῇτε οἰκοθεν πράξεις τῆς δημοτικῆς διαχειρίσεως αὕτη ὑπόκειται μὲν εἰς τὴν ἐφορῆν σας, ἀλλὰ δὲ ἀποταλεῖ μέρος τῆς διοικήσεώς σας ἢ ἐνέργειά της ἀντικαταλείπει εἰς τοὺς Δημάρχους καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ συμβούλια κατὰ τὴν τάξιν τῶν καθηκόντων τῶν. Ἡ αὐτονομία τοῦ δήμου, καθιερωθεῖσα διὰ τοῦ Νόμου, συνεφέλκεται μετ' ἐαυτῆς τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τῶν ἀρχῶν τοῦ καὶ ἀποκροῦσιν πᾶσαν αὐθαίρετον ἐπέμβασιν. Ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας ὅμοι καὶ κατὰ τὰς διαταγὰς σας ἐνεργοῦνται ὅλα ἐκεῖνα τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἀνέτεθῃσαν εἰς τοὺς δήμους ἀπὸ τὴν κυβερνήσιν καὶ ἀφορῶσιν ἀντικείμενα τῆς γενικῆς τοῦ Κράτους διοικήσεως, εἰς τρόπον ὥστε αἱ δημοτικαὶ ἀρχαὶ δὲν δύναται ὡς πρὸς αὐτὰ νὰ ἐνεργήσωσιν ἄλλως, εἰμὴ κατὰ τὴν ὁδοῖσιν, τὴν ὁποῖαν ἤθελον λάβει παρὰ τῆς προϊσταμένης διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἀλλ' ἡ ψυχὴ τοῦ διοικητικοῦ ὀργανισμοῦ, ἥτις ζωογονεῖ τὸ κοινωνικὸν σῶμα καὶ συνέχει τὰ μέλη αὐτοῦ, εἶναι ἡ ἐκτέλεσις τῶν Νόμων, τῶν διαταγμάτων, τῶν κανονισμῶν καὶ τῶν διατάξεων. Ἐνταῦθα, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νομοθετικῶν καὶ κυβερνητικῶν διατάξεων, ἀποκαλύπτονται ἡ ἱκανότης καὶ ἡ

Ἐπὶ τέλους ἐλκύνω τὴν προσοχὴν σας εἰς ἓν τῶν σπουδαιο-
τέρων ἀντικειμένων τῆς κοινωνίας μας, τὴν ἑνωσὶν τοῦ "Εθνους".
Ἀσχολία ἐντιμότερα καὶ πλειοτέρου λόγου ἀξία παρὰ ταύτην, ὅσα
εἶναι δυνατόν νὰ δοθῇ διὰ τὰς φροντίδας τῆς Κυβερνήσεως
καὶ τὰς προσπάθειάς τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν, καὶ οὐδενὸς

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 14.

1844. EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 3 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταγμα Περὶ μεταθέσεως, πύσεως καὶ διορισμοῦ διαφόρων τελωνιακῶν ὑπαλλήλων. — Γενικαὶ ὁδηγαί πρὸς τὰς Διοικητικὰς τοῦ Κράτους ἀρχάς, περὶ τῶν σχέσεων τῶν μετὰ τοῦ Ὑπουργείου καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας τῶν καθηκόντων τῶν ἐν γένει. — Δηλοποιήσεις περὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως πιστωτικῶν γραμματίων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ μεταθέσεως, πύσεως καὶ διορισμοῦ διαφόρων τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΓΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν.

Εἰς τὸν Ἰω. Κοντοπάσχον ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Κάρυστου δίδομεν τὴν ζητηθεῖσαν τρίμηνον ἀδειαν ἀπουσίας, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ τὸν διορίσωμεν εἰς ὑπηρεσίαν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του.

Τὸν Κ. Λουμάκην ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Κέας μεταθέτομεν εἰς Κάρυστον ἀντὶ τοῦ Κοντοπάσχου.

Τὸν Ἰω. Γούσιον ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Μυκόνου μεταθέτομεν εἰς Κέα, ἀντὶ τοῦ Λουμάκη.

Τὸν Π. Π. Μαυρογένην διορίζομεν ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Μυκόνου, ἀντὶ τοῦ Γουσίου.

Τὸν Κομνηνὸν Κ. Ζαννῇ διορίζομεν ὑποελεγκτὴν τοῦ τελωνείου Σύρου, ἀντὶ τοῦ Κ. Ζαχαράκη, τὸν ὅποιον ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διορίσωμεν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Τὸν Σ. Σκορδίλην ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Μήλου μεταθέτομεν εἰς τὸ ὑποτελωνεῖον Σκιάθου, ἀντὶ τοῦ Κ. Λύκη ἀπολυομένου τῆς ὑπηρεσίας.

Τὸν Ἰω. Βασιλείου διορίζομεν ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Μήλου, ἀντὶ τοῦ Σκορδίλη.

Τὸν Α. Χ. Ι. Πολάκην διορίζομεν ἐπιστάτην τῆς καλλιεργείας τῶν ὀρυκτῶν Μήλου, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Α. Χ. Ανδρέου.

Τὸν Ν. Μοδινὸν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Γαλαξειδίου, διορίζομεν ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνείου Καλαμῶν, ἀντὶ τοῦ Σ. Μανιάρη, τὸν ὅποιον ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διορίσωμεν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Τὸν Ἰωάν. Κριεζῆν ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Ἄνδρου διορίζομεν ἐπιστάτην τοῦ τελωνείου Γαλαξειδίου, ἀντὶ τοῦ Μοδινού.

Τὸν Δρ. Σιγάλαν σταθμάρχην Κυμώλου, διορίζομεν ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Ἄνδρου, ἀντὶ τοῦ Κριεζῆ.

Τὸν Νικόλαον Βαραντζόγλου μέχρι τοῦδε ἐπὶ τῆς διαχειρήσεως τῶν ὀρυκτῶν Μήλου, διορίζομεν σταθμάρχην Κυμώλου, ἀντὶ τοῦ Σιγάλα.

Τὸν Ζ. Μάτσαν διορίζομεν ἐπὶ τῆς διαχειρήσεως τῶν ὀρυκτῶν Μήλου, ἀντὶ τοῦ Βαραντζόγλου.

Τὸν Δημ. Χατζῆ Χαρκιοπολίτην διορίζομεν ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου Μακρονόρους ἀντὶ τοῦ Μ. Σπάρταλη, τὸν ὅποιον ἐπιφυλαττόμεθα νὰ διορίσωμεν εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Τὸν Α. Λάμπην διορίζομεν ἐπιστάτην τοῦ ὑποτελωνείου.

σκοποῦ ἐπιτυχία, παρὰ τούτου, δὲν εἶναι εἰς τὸν τόπον σωτη-
ρικοδεστέρα, οὔτε προσηλεστέρα εἰς τὴν πατρικὴν τοῦ Βασιλέως
καρδίαν. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος δὲν ἐπιθυμεῖ
νὰ βλέπῃ, καὶ δὲν βλέπει εἰς τοὺς Ἕλληνας, εἰμὴ Ἕλληνας
παραδώσασα εἰς λήθην αἰωνίαν τὰ παρελθόντα, ἔδειξεν ὅτι
χάρις θαυτοῦ καὶ μέγα πρέπει νὰ χωρίσῃ τὰ νυνὺπάρχοντα ἀπὸ
τὰ υπέρξαντα, καὶ ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται, ὅποιοιδήποτε φρονήματος
καὶ ἂν ᾖναι, ἔχουσι τὰ αὐτὰ δικαιώματα εἰς τὴν προστασίαν
καὶ περιποίησιν αὐτῆς. Ὁ σκοπὸς τῆς σᾶς εἶναι γνωστός· ἡ
δὲ γνωστὴ αὐτοῦ σᾶς υποδεικνύει τὴν ὁδόν, ἣτις φέρει εἰς αὐτόν,
καὶ τὴν ὁποίαν ἐπιθυμῶ νὰ βαδίζετε μεθ' ἡμᾶς σταθερόν. Ἀλλ'
ἡ τόσον ἐπιθυμητὴ ἐνωσις δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολὺ,
ὅταν μεταξὺ τῶν πολιτῶν παρενδύονται τὰ πολιτικὰ πάθη,
γεννήματα ἐποχῆς μὴ υπαρχούσης πλέον. Κατευνάσσετε λοιπὴν
αὐτὰ διὰ τῆς συνετῆς διαγωγῆς σας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀναμνήσεις,
ἀπὸ τὰς ὁποίας πηγάζουν εἴτε τρέφονται, ἢ ἐξαφανισθῶσι διὰ
παντὸς ὡς παρελθόντων χρόνων ἀνωφελεῖς λείψανα.

Μόνον ὅταν ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ σύμπνοια ὅλων τῶν πολιτῶν
φυγαδεύσωσιν ἐξ ὀλοκλήρου τὰ ἐμφύλια πάθη, τὰ ὁποία δὲν
χρησιμεύουν εἰς ἄλλο εἰμὴ μόνον εἰς τὸ νὰ διακρίνῃ τὸν λαόν
καὶ νὰ παραλύωσι, διὰ τῆς διακρίσεως, τὰ νεῦρα τῶν ἐθνικῶν
δυνάμεων, τότε, καὶ τότε μόνον, ὑπάρχει ἐλπίς προόδου ἀξίας
τῶν ἀγώνων καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ ἔθνους, ὅστις τότε ὅλων αἱ
καρδίαι δύναται νὰ ἐνωθῶσιν εἰς ἓν μόνον αἶσθημα, τὸν ἔρωτα
πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ ἓνα μόνον παλμόν, τὴν εὐκρινῆ πρὸς
τὸν Θρόνον ἀφοσίωσιν, καὶ τοιοῦτοτρόπως ν' ἀναδείξωσι τὴν
μὲν ἐξουσίαν ἰσχυράν εἰς τὰ ἔσω καὶ σεβαστὴν πρὸς τὰ ἔξω,
τὴν δὲ Ἑλλάδα τρέχουσαν τὸν ἐνδοξόν τοῦ προορισμοῦ τῆς
δρόμον.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἀνάγκη ὑμεῖς αὐτοὶ πρῶτοι
ν' ἀπεκδυθῆτε πάσης φιλοπροσωπίας ἢ ἀντιπαθείας, προστα-
τεύοντες ὅλους ἐξ ἑσού, ἐξ ἑσού ὅλων τὰ παράπονα ἀκούοντες, καὶ
εἰς τὰς ἀποφάσεις σας μὴν ἔχοντες ἄλλον ὁδηγόν, εἰμὴ τοῦ
Νόμου τὴν δικαιοσύνην, ἣτις οἱ ὅλοι εἶναι μία καὶ ἡ αὐτή.
Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν ἐπεμβαίνει εἰς τὰ φρονήματα, δὲν θέλει
νὰ υποσέσῃ τὰς πεποιθήσεις οὐδενός· ἀλλὰ ποτὲ δὲν θέλει
υποφέρει νὰ παρενδύωσιν οἱ ὑπάλληλοι τὰς πολιτικὰς δοξασίας
τῶν εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν καθυκόντων των. Ἡ διοικητικὴ
ἐξουσία εἶναι τόσον ἀτυμβλίστατος μετὰ τὴν πολιτικὴν ὅσον καὶ ἡ
δικαστική. Ἐπιτετραμμέναι τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν ἐφαρμογὴν
τῶν Νόμων, καὶ αἱ δύο ἀποκρούουσιν ἀπὸ τὴν ἐνέργειάν των
τὴν ἐπιρροὴν τῶν πολιτικῶν συστημάτων. Ὅτι, πρὸ πάντων
τὸ Ὑπουργεῖον ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὰς ὑπαλλήλων ἀρχάς, καὶ ἔχει
δικαίωμα καὶ χρέος νὰ τὸ ἀπαιτῇ, εἶναι ἡ ἐντελής εὐπειθεία
εἰς τὰς διαταγὰς του. Διὰ νὰ ᾖναι ἰσχυρὰ ἡ διοίκησις πρέπει
ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τῆς ἐσχάτης θέσεως νὰ ζωογονῆται
ἀπὸ ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, καὶ ὅλοι οἱ τροχοὶ τῆς μηχανῆς
νὰ κινῶνται πρὸς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπόν· εἰς τὰ διοικητικὰ
ἐνότης ἐνεργείας καὶ ἐπιτυχία εἶναι πράγματα σχεδὸν συνώνυμα.

Ὁμιλήσας ἀνωτέρω περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν ὑπαλλήλων,
δὲν ἠθέλησα ν' ἀναφέρω τι ἰδίως περὶ τῶν προτερημάτων τῶν
ἠθικῶν, μολονότι ταῦτα εἶναι πλειότερου λόγου ἄξια, διότι ἡ
ἱκανότης, ὅταν δὲν συνοδεύηται ἀπὸ ἠθικὰς ἀρετάς, ἀποβαίνει
διὰ τὴν διοίκησιν καὶ τὸ κράτος μᾶλλον ἐπιβλαβὲς ἢ ὠφέλιμος·
ἀλλ' ἡ πίστις, ἡ τιμιότης, ὁ ἔρως τῆς δικαιοσύνης, τῶν ἠθῶν
ἡ χρηστότης, ἡ εὐσχημος καὶ εὐπρόσιτος διαγωγή εἶναι προτε-
ρήματα, τὰ ὁποία ὑποτίθενται εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, καὶ
μάλιστα εἰς τοὺς ἀνωτέρους, διότι δι' αὐτῶν γίνεται εἰς τοὺς
διοικουμένους προσφιλέας καὶ σεβαστὴ ἢ ἐξουσία, ἐν ὀνόματι
τῆς ὁποίας ἐνεργοῦσιν.

Τὸ δέλημα τοῦ Ὑπουργείου πλανᾷται ἄγρυπνον ἐφ' ὅτι
ἀκαταπαύστως θέλει ἀκολουθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων
τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐφαρμογῆς
ὥστε ἀφ' ἑνὸς μέρους ἡ ἱκανότης, ὁ ζήλος περὶ τὴν ὑπηρεσίαν
ἢ ἀφιλοπροσωπία, ὁ ἔρως τῆς εὐταξίας, ἡ προσήκουσα ἐν-
μυσία, ἡ ἀσκήσις προθυμίας, ἡ σταθερότης τῶν χαρακτήρων,
ἢ πρὸς τὸν Θρόνον καὶ τὰ κοινὰ συμφέροντα ἀφοσίωσις ἐκεί-
νῃ ὑπαλλήλου νὰ εὐρίσκωσι πάντοτε τὸν ὀφειλόμενον ἐπαινον
τὴν δικαίαν ἀμοιβὴν· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐλλειψὶς τῶν ἀρε-
τῶν καὶ ἡ παράβασις τῶν χρεῶν νὰ γίνωνται γνωσταὶ
τὴν ἐξουσίαν καὶ νὰ προκαλῶνται μέτρα αὐστηρά κατ' αὐτὰ.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ θεμελιώδεις στοχασμοὶ τοῦ Ὑπουργεί-
ου· οἱτινες θέλουν τὸ ὁδηγεῖ πάντοτε ἐνόςσω θέλω προίστασθαι αὐτὴν
Αὐτὴ εἶναι ἡ πολιτικὴ του ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν Διοίκην·
Συμμορφωθῆτε μετὰ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ· ὁ δρόμος εἶναι διαγεγρα-
μμένος· συμβαδίζατε θαρρᾶλέως καὶ εὐκρινῶς, καὶ διὰ τὴν
συνεργείαν σας ἐλπίζω νὰ κατορθωθῇ τὸ ἔργον τῆς ὑψι-
στῆς ἐντολῆς μας.

Στηρίζομαι εἰς τὴν σύμπραξιν σας, στηριγθῆτε εἰς τὴν
συνδρομήν μου· ποτὲ δὲν θέλετε τὴν ἐπικαλεσθεῖ εἰς μίαν
ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀνάγκης. Δὲν ἀμφισβῶ ὅτι εἰς μικροῦ χρό-
νῷ διάστημα θέλετε μοι δώσει ἀφορμὴν νὰ υποβάλλω ὑπὲρ
τῆς Α. Μ. τὰς ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐκδόσεις
σας, καὶ θέλω νομίσει ἐμαυτὸν εὐτυχῆ, ἀνίσταμαι ἢ εὐχαριστῶ
αὐτὴ ἀφορμὴν μοι δοθῇ ἀπὸ ὅλους ὑμᾶς ἀνεξαιρέτως.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 16 Ἀπριλίου 1844.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΝΤΟΣ.

Χ. Χριστόπουλος.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως πιστωτικῶν γραμματίων
ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ.

Πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους

Δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐνεργήθη συντηρητικὴ
κατάσχεσις ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀρ. 851 καὶ 852 πιστωτικῶν
γραμματίων δραχ. 3456, ἐκδοθέντων ἐπ' ὀνόματι τοῦ
Πέτρου Χ. Μιχαήλ ἀνθυπολοχαγοῦ τῆς Φάλαγγος.
Ἐπειδὴ τὰ γραμμάτια ταῦτα ἐλάβεν ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ
ὀφειλέτου, σᾶς προσκαλοῦμεν, ἅμα παρουσιασθῶσιν εἰς
ὑμᾶς, νὰ τὰ κρατήσητε καὶ νὰ τὰ διευθύνητε εἰς τὸ
Ὑπουργεῖον, διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἀθῆναι, τὴν 25 Ἀπριλίου 1844.

Ὁ Ὑπουργὸς
Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Θ. Σχινῆς.